

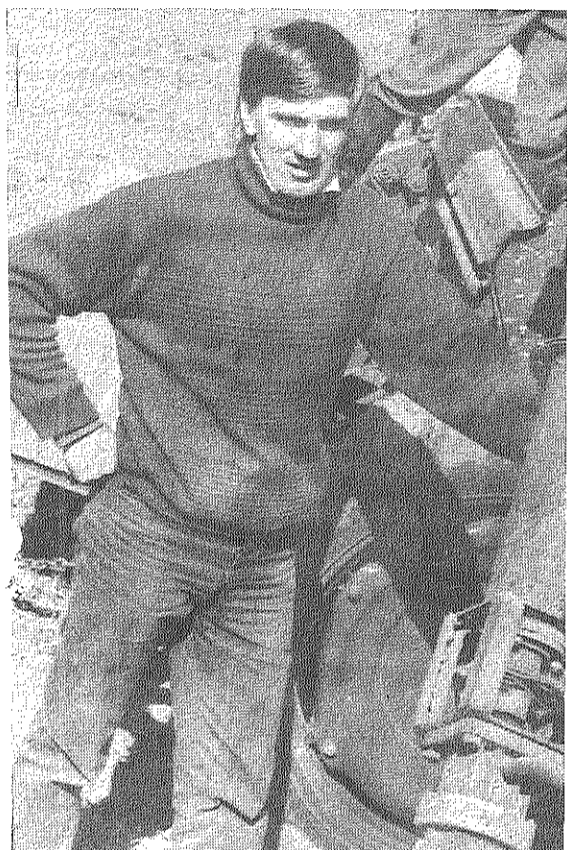
NOVADNIEKS

SESTDIEN,
1990. gada 7. aprīlī

Preiļu rajona laikraksts

Nr. 42 (6046)
Makš 3 kop.

Kur sajaucas cīruļu treļļi ar traktoru dunoņu

Kirova kolhozā uzskata, ka pavasara lauku darbi jāsāk pēc iespējas agrāk, jo tādā gadījumā, lai cik nelabvēlīga vasara, raža sagaidāma. Tāpēc kirovieši, tāpat kā kaimiņi «Sarkanajā Oktobrī», augsnes gatavošanu un sēju sāka martā.

Līdz 4. aprīlim otrajā iecirknī ar miežiem apsēti 115 hektāri. Sējas darbi sākas arī pirmajā iecirknī.

Otrdien otrajā iecirknī Pastaros bija sparīga darba diena. Visa tehnika bija koncentrēta 40 hektāru lielā laukā. Strādāja pieci kultivētāji — četri ar «T-74» un Jevgeņijs Krasovskis (vidējā attēlā) ar jaudīgo «T-150». Viņam bija mazāk dikstāvju, darbs veicās raitāk.

Drīzumā piebrauca sējēji — mehanizatori Pēteris Visockis un Elmārs Stivriņnieks (apakšējā attēlā). Sēklas kravu atveda Jānis Vovers (augšējā attēlā), un drīz vien tika uzsākta sēja. Pār visu lauku tehnikas dunoņa, bet visspalgākie — cīruļu treļļi, gaiss — taisni elpa aizraujas.

Seit tika runāts par otro iecirkni, bet arī pirmajā iecirknī augsnes kultivēšanā ražīgi darbojās mehanizators Osvalds Pauriņš, tāpat organiskā mēslojuma vedēji Jāzeps Trokša, Vitālijs Caunāns, iekrāvēja vadītājs Pāvēls Pudulis.

J. SILICKA teksts un foto

Lopkopības speciālisti lietas kursā

3. aprīlī Daugavpilī uz zonālo tikšanās pulcējās galvenie zootehniķi un veterinārijas speciālisti. Ar viņiem runāja republikas Agrorūpnieciskās komitejas priekšsēdētāja vietniece J. Pušmucāne. Viņa informēja klātesošos par republikas lopkopju pērnā gada darba rezultātiem un šī gada problēmām. Sarežģīta situācija ar spēkbarību, nopietni jādomā par ganāmpulka atražošanas jautājumiem. Pastāstīja arī par jaunāko lopbarības piedevu ražošanu.

Apvienības «Sīgra» ģenerāldirektora vietnieks K. Kaune runāja par pārejas periodu uz ganībām (septiņas saimniecības republikā jau uzsākušas ganu laiku), par ganību mēlošanu. Lielā nozīme ir pareizi risinātiem lopu saglabāšanas jautājumiem (jāuzsver dezinfekcijas nozīme ielajos kompleksos). Ir pēdējais laiks padomāt par ekoloģiski tīras produkcijas ražošanu.

Vairāku Latgales zonas saimniecību veterinārijas speciālisti dalījās pieredzē par leikozes ārstēšanu.

Inženiertehniskā dienesta pārstāvi pastāstīja, kas jauns fermu mehanizācijā. Tikšanās noslēgumā centra pārstāvi atbildēja uz semināra dalībnieku jautājumiem.

L. BIRZNIECE

Izskata iesniegumus

Līdz šī gada 1. aprīlim rajona izpildkomitejā ir iesniegti 351 iesniegums no reabilitētajiem pilsoņiem. No šī skaita izskatīt 125 iesniegumi. Visiem šiem pilsoņiem konfiscētās mantas vērtība atļidzināta no Savienības budžeta pusotra miliona rubļu vērtībā.

No Latvijas PSR Iekšlietu ministrijas par pilsoņu reabilitāciju vēl nav saņemta atbilde uz 220 iesniegumiem. Tā ir vajadzīga, lai atrisinātu jautājumu

par konfiscētās mantas atgriešanu vai tās vērtības atļidzināšanu. Jo rajonā neviena arhīva lieta neuzglabājas.

Komisija, kuras sastāvā ir septiņi cilvēki, reabilitēto pilsoņu lietu izskatīšanai pulcējas reizi mēnesī. Situāciju sarežģī tas, ka lēni nāk atbildes no Iekšlietu ministrijas, jo attiecīgi darbinieki ir ļoti noslogoti. Daudz arī strīdīgu situāciju starp mantiniekām.

L. ANCANE

Kompromisa variants

Agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» valdes kārtējā sēdē atkal sprieda par diferencētajām piemaksām, ko saimniecības saņem par lauksaimniecības produkcijas ražošanu. Beldzot

tika atrasts kompromisa variants. Dažas stabilākās saimniecības saņems mežāk. Tādā ceļā legūtie līdzekļi tiks novirzīti uz jaunizveidoto kolhozu ekonomikas nostiprināšanu.

Lēma arī par automašīnu un sadzīves tehnikas legādi par avansētu samaksu 1993. gadā. Šī tehnika tiks sadalīta pa saimniecībām. Vēl lēma le dzīvotāju skaitu. Kopumā rajona lauku ļaudis 1993. gadā varēs legūt savā

Ipašumā trīs automašīnas «Volga», rešus «VAZ-2108», pa trim «VAZ-2109» un «VAZ-21099», kā arī četrpadsmit «Moskvīcu» un divpadsmit jaunās «Tauriņas». Būs motocikli, individuālie kompjūteri, videomagnetofoni, ledusskapji, televizori, veļas mazgājamās mašīnas, šujmašīnas un minitraktori.

Valde pieņēma lēmumu arī par vairāku agrorūpnieciskā kompleksa speciālistu apbalvošanu.

INTERVIJA • Pēc trim gadiem un trim mēnešiem

Jā gan, tieši pēc tik ilga pārtraukuma, kas tika aizvadīts rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja krēsli, savā kabinetā un arī vespējā amatā pēc vienprātīgas ievēlēšanas stingrās agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» valdes priekšsēdētājs Jānis Vucēns. Tādem notikumam par godu arī tapa šī intervijs.

— Ar ko sākas jūsu atnākšana un ienākšana kolektīvā?
— Ar pirmo plānošanu.

No 1. aprīļa darba dienu sākam pulksten astoņos no rīta, jo tā strādā agrokomplesu apkalpojošās organizācijas, bet kolhoznieki visu vasaru jau krietni agrāk būs tūrumā. Turpmāk arī plānošanas saņēmēs organizēsīm ptektidieno ritos, lai jaunu darba nedēļu var sagaidīt ar skaidri zināmiem uzdevumiem.

Apvienības valdes locekļi uz sēdēm pulcēties ik mēneša otrajā otrdienā, jo ik trešā trešdiena ir rajona izpildkomitejas sēžu diena. Bet mums biezī vien nākas lūgt savus lēmumus apstiprināt izpildkomitejā.

Jāizveido zināma sistēma, lai cilvēkiem būtu skaidrs, lai speciālistus nevaizdētu raustīt uz rajonu vai ik pārdienas.

— Kāds ir jūsu skatījums uz rajona lauku tuvāko un arī tālāko nākotni?

— Svarīgu pārmatu ienesis gāzes vada būve no Upmalas līdz Preiļiem un tālāk uz Rēzekni. Pirmās kārtas būve jau iekļauta plānā. Tas vien jau daudz ko nozīmē. Šogad jāapņūst pirmie divi simti tūkstošu rubļu. Šo tēmu sākam risināt jau ar iepriekšējo stera rūpniecības direktoru P. Zukuli. Visvairāk grūtību ar tekārtu nokomplektēšanu, jo republikā nav tādu dienestu, kas ar to nodarbotos. Tikko esam sākuši strādāt ekonomiskās patstāvības apstākļos, vēl nav istas skaidrības, kāda nākotne mūs sagaida. Tikai zinu, ka viegla tā nebūs.

— Kāds ceļš, jūsuprāt, ejams lauksaimniecībā?

— Tikai draudzīga sadzīvošana starp kolhoziem un individuālajām saimniecībām. Uzreiz gan grību piebilst, ka jaunsaimniekos vēlos redzēt vai nu labus praktikus vai arī cilvēkus ar lauksaimnieka izglītību. Būtu žēl, ja paņem-

tā zeme saimnieka nezināšanas vai neprasmes dēļ nenestu augus.

Kolhožu vadītājiem nav cita ceļš kā vienīgi pretimnākšana. Katrs saimnieks taču nebūvēs sev kaiti, bet lūgs palīdzību kolhožā. Protams, neviens neies darbināt visu lielo iekārtu pāris tonnu dēl. Tāpēc jānoregulē sistēma un jānoskaidro attiecības, kādas būs starp individuālajiem saimniekotājiem un kolhoziem.

Mana pārlecība — ar zemes dalīšanu tomēr nesteigties. Jātiek galā gan ar saimnieciskā, gan morāla rakstura jautājumiem. Jaunsaimniecība nevajag iedalīt zemi, kurai varētu atrasties mantinieki. Bet pats galvenais — kolektīvajā saimniecībā nesamazināt lauksaimnieciskās produkcijas ražošanas apjomus.

— Bet tālāk?

— Tālāk — jādoma, kā savu produkciju sagatavot realizācijai tirgū. Izeivielas ir pārāk lētas. Pašreizējos apstākļos mēs nevaram atļauties tādu izskērdību — vienīgais ceļš ir gādāt par pār-

Kur noved bezatbildība

Tautas kontroles rajona komitejā

Tautas kontroles rajona komitejas marta sēdē izskatīja jautājumu par likumdošanas noteikumu ieviešanu darbā ar iedzīvotāju sūdzībām, priekšlikumiem un iesniegumiem rajona sadzīves pakalpojumu kombinātā.

Pārbaudē konstatēts, ka šajā organizācijā pilsoņu iesniegumi un sūdzības netiek reģistrētas (uzskaites žurnāla pagājušajā gadā izdarīti tikai divi ieraksti). Tautas kontroles rajona komitejā pērn griežas vairāki pilsoņi. Viņi meklēja palīdzību pēc tam, kad nebija atraduši dzirdīgas ausis sadzīves pakalpojumu kombinātā, kur viņu iesniegumi nemaz nebija reģistrēti.

Arī šogad līdz marta vidum uzskaites žurnāls bija tukšs. Nav ziņu arī par pilsoņu mutiskajiem iesniegumiem vai sūdzībām. Trūkst saraksta par laikiem, kad

administrācija var uzklaut apmeklētājus. Situācijai uzmanību neveltī arī sadzīves pakalpojumu kombināta tautas kontroles grupa.

Tautas kontroles rajona komitejas sēdē nolēma norādīt sadzīves pakalpojumu kombināta direktoram V. Veļeckim, ka darbs ar iesniegumiem un sūdzībām neatbilst PSRS Augstākās Padomes Prezidija lēmuma prasībām. Trūkumi jānovērš, par ko tautas kontroles rajona komitejai jāziņo līdz 1990. gada 1. maijam. Rajona sadzīves pakalpojumu kombināta tautas kontroles grupai pastiprinātu uzmanību veltīt tam, kā tiek izskatītas pilsoņu sūdzības un iesniegumi.

Otrs un svarīgākais jautājums tautas kontroles rajona komitejas sēdē bija par degvielas noplūdes pārbaudes rezultātiem kolhozā «Galēni».

Kā tad veidojas situācija? 1989. gadā kolhozā «Galēni» nodeva ekspluatācijā remonta un tehnikas bāzi, kurā bija arī degvielas un smērvielu noliktava ar benzīna uzpildīšanas tankiem. Valsts pienem-

šanas komisijas akts datēts ar 1989. gada decembri (konkrēta datuma nav). Objektā dokumentācijā pēc nodošanas ekspluatācijā jāatrodas saimniecībā, taču pat pārbaudes diēna dokumentācija vēl bija starpsaimniecību celtniecības organizācija.

Jau līdz valsts pērnēšanai kolhozs sāka ekspluatēt noliktavu un degvielas uzpildīšanas tankus 1989. gada novembrī. Saimniecība sistēmu centās iedarbināt pašu spēkiem. Sakarā ar to, ka tanki nedarbojās, kolhoza galvenais inženieris bojājumu novēršanai uzaicināja «Lauktechnikas» pārstāvjus. Viņi veica tehnisko apkopi tikko uzstādītajiem četriem tankiem un piecām tilpnēm, kā arī veica remontdarbus trim dozatoriem, diviem skaitītājiem, diviem tankiem un trīs dozatoru nomaļņiem. Kolhozs par to samaksāja «Lauktechnikai» 246,72 rubļus. Žurnāla, kurā būtu reģistrēta tehniskā apkope un remonts, saimniecībā nav.

Šī gada 19. janvārī degvielas un smērvielu noliktavas pārzinis konstatēja, ka cisternā ir maz benzīna un ka tas tekot caur tanku. Kolhoza revīzijas komisijas priekšsēdētājs, darbnīcu vadītājs un galvenais grāmatvedis izdarīja pārbaudi un konstatēja, ka benzīna izstrūkums ir 11380 litri. Benzīna daudzuma pārmērī-

šana 1990. gada 1. janvārī nebija izdarīta (tas jādarā ik mēnesī).

19. janvārī tika ziņots par notikušo «Lauktechnikā», lai brauc novērst avāriju benzīna tankā, caur kuru tecēja degviela. 22. janvārī dienas beigās benzīna tanks bija kārtībā.

Pagājuši jau vairāki mēneši. Taču līdz vai pa šo laiku ir radusies lielāka skaidrība par notikušo. Nav skaidrības, nav benzīna. Un pats galvenais, ka itin kā nav arī vainīgo, jo kolhoza valdes sēdēs šis jautājums skatīts divas reizes, bet gala rezultāts nav sasniegts.

Tautas kontroles rajona komitejas sēdē pieņēma lēmumu, kurā kolhoza «Galēni» priekšsēdētājam J. Kuprim uzdots novērst trūkumus un vainīgās personas saukt pie materiālās atbildības. Par rezultātiem ziņot tautas kontroles rajona komitejai līdz šī gada 25. aprīlim. Ieteikt agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētājam J. Vucēnam izskatīt jautājumu par valsts pienēšanas komisijas darbu kolhozā «Galēni». Bet Galēnu ciema tautas kontrolleriem pastiprināti sekot tam, kā saimniecībā tiek uzskaitīta un glabāta degviela un smērvielas.

Pēc tautas kontroles rajona komitejas materiāliem sagatavoja L. KIRILLOVA

Vide un cilvēks

Šodien — Vispasaules veselības diena

Vispasaules veselības aizsardzības organizācija uzskata, ka 1990. gadā galvenā uzmanība jāvelta apkārtējās vides aizsardzībai. Šogad Veselības dienu visa pasaule atzīmē ar devīzi: «Uz mūsu planētas — mūsu veselība. Domāsim globāli, rīkojoties savā vidē!».

Vides faktoru loma ir nenoliedzama. Būtiski svarīga ir ģeogrāfiskā situācija, augšnes raksturojums, zemes apstrādāšanas kultūra. Cilvēku negatīvi ietekmē rūpniecības, enerģētikas, transporta intensifikācija, lauksaimniecības un komunālā ķīmizācija. Gaisā pastāvīgi ir dažādas toksiskas vielas, rūpniecības pilsetās — no 36 līdz 64 vielām. Dzīvojamajās, kultūras un sadzīves iestāžu telpās iespējams līdz 70 toksiskām vielām, bet automobiļu izplūdes gāzēs ir pat vairāk nekā 200 ķīmisku savie-

nojumu. Par to visu pēdējā laikā daudz runā, taču praktiskajā dzīvē joprojām nekas nemainās.

Ļoti negatīvi tiek ietekmēta cilvēka veselība. Pazeminās organisma aizsargspējas, cilvēks kļūst neaizsargāts, palielinās saslimstība. Pret piesārņoto vidi jo sevišķi jutīgs ir bērnu organisms. Bērniem ātrāk un ievērojamāk biežāk rodas imunoloģiski traucējumi. Gaisa piesārņojums ir par lemeslu alerģiskām reakcijām. Sensibilizējoši organismu ietekmē plastmasas, sintētiskie mazgāšanas līdzekļi, minerāl-mēsli. Nitrātu saturs produktos ietekmē organisma aizsargspējas nespecificēskos faktorus. Atrodoties saskarē ar pesticīdiem, vērojamas tādas pašas izmaiņas kā saindējoties ar psihotropiem preparātiem. Arī psiholoģiskā un fiziskā stresa situācijas izmaina organisma aizsargspējas.

Cilvēku nepārdomātās darbošanās rezultātā iet bojā upes, ezeri, meži. Taču pietiek gandrīz dabu un cilvēkus! Saprātīgi jāizanalizē stāvoklis valstī, republikā, rajonā un jāmeklē radīt vienotu vides atdzīvinašanas un atveseļošanas programmu.

Tiesa, katra programma ir jārealizē, jo tukšu «programmu» mums pienēms daudz. Tad atdzīvies upes, ezeri un atjaunosies dzīvība. Šis process norit pat ātrāk nekā plāno zinātnieki. Tikai cilvēkam jābūt atbildīgam par to.

Veselību veido labvēlīga apkārtējā vide, cilvēka bioloģiskais fonds, sabiedrības sociālekonomiskie apstākļi, veselīgs dzīvesveids un medicīna. Tam visam ir tikai viens saimnieks — mēs paši. Medīkiem kā sabiedrības locekļiem ir darāms viens konkrēts darbs — kvalificēta, korekta sanitārā uzraudzība un medicīna kā ekspertīze ar secinājumiem, padomiem un sankcijām. Pilsoņiem ir jābūt izvēlei un atbildībai — vai nu ievērot veselīgu dzīvesveidu vai arī slīmot. Likumdošanai ekonomiski ir jāatbalsta tie pilsoņi, kas ievēro veselīgu dzīvesveidu.

Mūsu sociālais faktors ir nabadzība. Veselīgs dzīvesveids nabadzīgā sabiedrībā pats no sevis neradīsies. Arī tam ir nepieciešami savi naudas līdzekļi. Un tos mēs esam tiesīgi prasīt no valsts.

1990. gads ir pārejas periods uz veselības apdrošināšanas sistēmu. Šobrīd izdevīgāk ir slīmot, nekā rūpēties par veselību. Taču daudz var veikt jau šodien. Arī bez lieliem kapitālieguldījumiem. Mūsu mājokļos ienākusi netīrība un nekārtība. Vēl straujāk pieaug apkārtējās vides nesakoptība. No kurienes šī nevēlība? Mūsu mājās netrūkst mušu, tārkanu, skudru, pelu, blusu un žurku, kas ienes slimības. Sēta, pagalmi, nama kāpņu telpas, mājas apkārtnē arī pieder pie katra dzīvojamās platības un tie regulāri jāsakopt.

Dienmēļ mēs esam kļuvuši bezgala slinki un gaidām, ka kāds cits, tikai ne mēs paši, to izdarīs. Vides sakoptībai arī ir nepieciešama sabiedriska organizācija un katra cilvēka personīga ieinteresētība. Jāvienojas aktīvi pret putekļiem un dubļiem. Pilsetu izpildkomitejām jāpienem darbā kvalificēti sētnieki, jāsa-

gādā nepieciešamā tehnika, darba rīki, jānodrošina šiem cilvēkiem normālas algas, un tad mūsu vide kļūs tīrāka, bet mēs paši — veselīgāki un darbaspējīgāki.

Rūpīgāk ņākos pārskatīt pilsetas. Gan Preiļos, gan Līvānos, gan ciematos ir dubļaini, putekļaini laukumi, kur vajadzētu ierīkot zālājus. Jāsakopt publiskās tualetes, kas mūsu valstī ir antisantīriju un slimību perēkļi. Es gribu aicināt savas pilsetas un Līvānu iedzīvotājus sakopt apkārtni. Iziesim talkās biežāk vairāk strādāsīm individuālā zālāju, skvēru, parku sakopšanā.

Sākas pavasara lauku darbi. Es gribu apēlēt pie saimniecību speciālistu, mehanizatoru sirdsapziņas. Esiet taupīgi ar indēm, kuras lejat uz tīrumiem, nelietojiet tās upju, ezeru un ūdenskrātuvi, dzīvojamam ciematam, viensētu tuvumā. Jūs neviens ne spēš izkontrolēt, ja pašiem nebūs veselīgā saprātā un atbildības pret sevi, savu tautu, nākamajām paaudzēm. Atcerieties — mūsu vide ir mūsu veselība!

M. VEITA, centrālās rajona slimnīcas terapijas nodaļas vadītāja

BRASĪŅU ERNESTS

Latviskās Latvijas labad

MŪSU DZĪVES DAĻUMS [1926.]

Dalījis durvis, daļi logi, Daļi paši dzīvotāji.

Tā daļi kāda latvju tautasdziesma. Patiesība ar to daļījumu mūsu sētās stāv pavisam citādā. Gluži tāpat kā atņemta daļošana, tā šķiet, mums zudusi arī gaume savu sētu daļju darī un pašiem daļji dzīvot.

Jau piecus gadus krustām šķērsām staigāju pa mūsu zemi. Tūkstosiem latvju sētu esmu redzējis, bet cik maz ir tādu, kurās gribētos apmesties tāpēc, ka tās ir daļjas. Sakrītusi, nelīdzinātas, dubļaini, netīri pagalmi, grabažām piekrautas paspārnes, darba rīkiem nokarinātas sienas — vai tāda nav latviešu sēta? Tumsā, nokvēpušām sienām un griestiem, bedrainu grīdu,

piekrauta salastām istabietām, vai tāda nav mūsu istaba!

No ārpusē sprīzot, liekas, ka šeit dzīvo cilvēki, kuri iestīguši nabadzībā un kuri nekā nezina no daļjuma, mākslas, stila. Bet es gluži tāpat zinu, ka mūsu saimnieki ir rostiģi, gudri, apdāvināti un strādīgi ļaudis, kādus grūti sameklēt citās zemēs. Tikai gaumes gan tiem trūkst, tā atstāta par citu īpašumu.

Un tomēr tā tas nedrīkstētu palikt. Ne ar kādu kailu nabadzību nav aizbaidināma nekārtība, netīrība, nevēlība.

Dzirdu jaunatni bēgam uz lielpilsētu un sūdzāties — uz laukiem neglīti, garlaicīgi, tumši un šauri.

Tas tiesa. Taču sūrotājs nav pats bez vainas.

Senāk bij citādi, tad paražas sargāja sētas daļjumu. Sētas vidū un pa ceļam nedrīkstēja žagari mēģināt, jo laime varēja paklupt staigājot. Istabu turēja tīru, jo Dievs mēdza līst istabā un saimnieku valcēt... Tagad mūsu laime ir santīms un mūsu dievs, šķiet, lats. Visu aizbaidina ar naudas un laika trūkumu. Bet vai tad daudz vajaga naudas, lai šad un tad nopirktu bundziņu krāsas sētu un stenderu nokrāsošanai. Mēs neesam tik bagāti, ka varētu furēt nekārotas ēkas un lietas. Labas grības tik trūkst. Nedāļjums

un nevēlība paļikuši kopā gadiešam par ierādumu. Mēs kaunamies no nopīlusušiem un netīriem apģērbiem, bet no nefiras, no nopīlusušas sētas, šķiet, mums nav kauna.

Latvieti, aplūko, vai tavā sētā istabā nav kaut kas lieks, bez ku... gluži labi var izlikt. Ja ir, tad novāc vai iznīcinā to, lai nav pa kājam. Pēc tam apskati, vai visas saimniecības un ledzīves lietas ir savās vietās un vai šīs lietas nevarētu labākas būt.

Apskaties, vai nav kas nolīdzināms, nofīrāms, sarindojams, pārkārtojams, nokrāsojams vai izlabojams.

[«Karogs» 390]

Pēc trim gadiem un trim mēnešiem

(Nobeigums. Sākums 1. lpp.)

strādes ceļiem. Riebinos, Silajānos un Preiļos gatavo desas un žāvējumus. Ceram, ka drīz galas pārstrādes ceļš būs arī Līvānos.

Atcerieties, kā mēs kādreiz karojām par maizi? Vai ik mēnesī par maizes sliktu kvalitāti rakstīja «Lenina Karoga», neskaitāmas reizes runājām sēstījās un plēnumos. Bet tagad? Tagad cep Jersikā, Rožupē, Vārkavā, Riebinos, pārkaritojušies arī aglonieši. Un sūdzību vairāk nav. Visiem pietiek un visiem garšo. Cepēji cenšas, jo ir konkurence — kuras firmas produkcijai lielāks pieprasījums. Jācer, ka drīz nodos ekspluatācijā agrofirma «Sarkanais Oktobris» konditorejas cehu.

Pagaidām neatristnāts ir augļu un dārzeņu pārstrādes jautājums. Sarunāts, ka pirkšim iekārtu un tehnoloģiju. Tas varētu būt pilnīgi patstāvīgs objekts vai arī kādas saimniecības pārzinā. Nebūtu par skādi, ja ar līdzekļiem palīdzētu rajona patērētāju biedrību savienība. Čehs viņiem noderētu, pārstrādāt sagādes kantori iepirkto darzenus, augļus un ogas.

Kolhozi vienmēr ir centušies atteikties no dārzeņu audzēšanas, aizbildinoties, ka tas ir neizdevīgi...

Neizdevīgi... Tāpēc, ka cenas nav kārtībā. Un ne jau tikai par dārzeņiem. Cenas jāpārskata visā lauksaimniecībā, lai beidzot kolhoznieki varētu normāli strādāt un veikt paplašinātu atražošanu. kā tas notiek visur civilizētā pasaulē. Diferencētās piemaksas, ar kuru sadalīšanu un

pārdalīšanu mēs te nodarbojamies, ir smieklīgi un reizē arī traģiski. Vajadzētu tā: ja neproti saimniekot — bankrots. Taisa to bodītī ciet un pārdod kādam, kas prot un var strādāt ar peļņu.

Pāris gados cenu jautājumam vajadzētu nokārtoties. Tas nu valdībai būtu jāsaprot, ka no Sahalīnas līdz Kēnigsbergai nevar būt vienāds cenu līmenis.

Vai jūsuprāt ir jūtama «lauksaimniecības prioritāte»?

Nupat sāku saskatīt nelielu pozitīvu ievirzi. Nākamajā piegadē sadzīves un kultūras objektu celtniecība laukos notiks par budžeta līdzekļiem. Tā būs pirmo reizi lauku vēsturē. Pilsētās gan visu laiku būvēja tikai tā.

Ražošanas objektu celtniecība jāpīlembremzē. Nav ko domāt par jaunām fermām, ja nevar pabarot tos lopinus, kas mums tagad ir. Atceros, kā Cemma laikā nāca stingrum stingrās pavēles palielināt cūku skaitu. Pamēģini tikai neklusēt! Palielinājam arī. Bet cūkgalaš ražošana republikā samazinājas.

Lielajiem vīriem vajag no zemiņiem mācīties. Tīrģū pēc sīvēnu cenām var droši sprīest par kartupeļu ražu. Ja laba kartupeļu raža, cilvēki labprāt pērk sīvēnus. To pieprasījums aug, aug arī cenas. Ja kartupeļu nav, sīvēnus arī neviens nepērk. Nav ko badā mērdēt.

Bet tā bija atkāpe. Atgriezīšos pie celtniecības jautājumiem. Laukos būvēsim bērnu dārzus, skolas. Tā ir mana svēta pārliecība, ka izglītībai nedrīkst taupīt ne kapēikas, ne rubļus. Mūsu bērni ne launieši ir kā visdrošākā krājbanka, kur ieguldītārs darbs, līdzekļi un mīlestība pēc gadiem daudzkārt atmaksāsies.

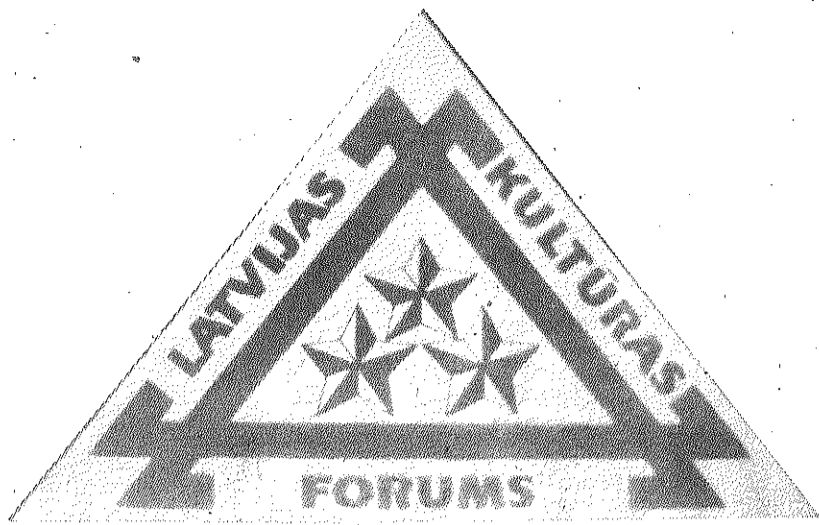
Latvijā ir zaudējusi savu inteliģenci, savu prātu un zinātnes potenciālu. Sākums bija 1940. gadā. Un tieši tādēļ daļa gaišāko prātu aizbrauca uz Rietumiem 1944. gadā. Citus atkal 1949. gadā aizveda uz austrumiem. Vāļ viens sītiens nāca 1959. gadā. Nu ir pēdējais laiks, kad var pīlēt situāciju, jo politiski brīva Latvija nebūs nekas, ja nebūs ekonomiski brīvas Lat-

vijas. Un tadā Latvijā pirmajā vietā noteikti būs lauksaimniecība.

Kāds ceļš uz to ejams? — Jāatsauc atminā tie laiki, kad Latvijas Republika lauksaimniecības produkcijas ražošanā bija galvas tiesu augstāk par Somiju un Dāniju. Nevajag aizmīrt tēvu un vectēvu pieredzi.

Aizgājušajos gadu desmitos esam vēlušies atpakaļ. Nu jau tuvojamies gandrīz vai akmens laikmetam. Pat kārtīgu arklū nav! Nevajag vainot mehanizatorus, ka tīrums slikti aparts. Tas jau nav aramāls, tikai tāds skrāpekļis. Bet kombaini? Ja būtu kārtīgi kombaini, nevajadzētu graudivs ārzemēs pīrkt. Strādā mehanizators ar vācu tehniku, viss kārtībā. Tikko sēstas mūsu kombainam pie stūres, lauks zaļš no izbīrušiem un sadīgušiem graudiem. Sirds sāp, to redzot...

Paldies par stāstījumu un labu veiksmi! Intervēja L. KIRILLOVA

Sauksim lietas īstajos vārdos

Sādi vārdi skanēja Latvijas Kultūras forumā. Trauksmainas, dedzīgas un arī skumjas bija foruma dienas. Man arī ir radušies vēlēšanās atklāti parunāt par mūsu rajona kultūras dzīves situāciju.

Nosauksim lietas to īstajos vārdos. Varbūt kādam tas nepatiks, taču tā ir dzīves realitāte. Ispirms gribu pateikt savu negatīvo attieksmi pret Preiļu rajona delegātu izvirzīšanu uz šo forumu. Grūtsirdīgi uzskatu, ka rajona izpildkomiteja pēc veco stagnācijas laiku partijas principiem valdonīgi izsvītvoja no kultūras nodaļas ieteiktajiem sarakstiem vairākus kultūras darbiniekus, viņu vietā ierakstot citu profesiju pārstāvjus (tā laikam mēģinot parādīt viņiem godu). Taču, kā vēlāk noskaidrojās, daži no viņiem pat atteicās braukt, jo tas viņus nemaz neinteresē, un steigā bija jāmeklē citi viņu vietā.

Rezultātā uz Rīgu aizbrauca darboties mazspējīga delegācija, jo tās sastāvā bija tikai trīs profesionāli kultūras darbinieki. Kā to visu nosaukt un kāda ir brauciena lietderība rajona kultūras dzīvē?

Kārtējo reizi ir ignorēti un sirdi dziļi aizvainoti tie kultūras darbinieki, kuri dienu un nakti, darbdienās un svētku reizēs ar entuziasmu un sirdsprieku stāv par šo kultūras dzīvi, saņemot par to nabadzības algu. Tā ir neciena un nerēķināšanās ar tiem, no kuriem mēs visi esam pieraduši tikai prasīt, neko nedodot pretī. Kādreiz kultūras darbinieki bija inteliģences pārstāvji, kas tautai nesa gara gaismu, bet tagad, izrādās, viņi vispār nav nekā, un ar viņiem kā ar līdztiesīgiem cilvēkiem var nerēķināties. Te nu ir rezultāts tam, ka neprofesionāli vada profesionāļus. Un kur tas viss noved, to mēs visi labi redzam. Atjaunotajā kultūras nodaļas padomē tapa protests rajona izpildkomitejai par noslieci uz valdīšanu bez demokrātijas un atklāta vēstule Preiļu rajona un pilsētas tautas deputātiem, kurā lūgts uzklaut arī viņu domas, sagatavojot un lemjot kultūras darba jautājumus rajona padomes sesijās.

Pašreiz vislielākie problēmatiskie jautājumi mūsu rajona ir Preiļu pils, Līvānu estrāde un parks. Būsim paškritiski. Man būtu neērti sēdēt kādā no izpildkomiteju krēsliem un tuvākajā laikā pozitīvi neatrisināt šīs lietas. Cik ilgi vadība cer nedomāt par cilvēku pašu, par viņa tiesībām uz garīgo pasauli un galu galā — vienkārši par atpūtu.

Mūsu tautas garīgā kultūra, būdama latviskās identitātes galvenā uzturētāja cauri gadu simteņiem, pēdējos 50 gados ir nobīdīta viszemākajā vietā sabiedrībā. Par kādu tautas garīgumu pašreiz mēs varam runāt, ja Līvānos jau vairāk nekā desmit gadus mirusi estrāde (un nav pat apbedīta) un vēl ilgāk nav parka? Varam atrunāties ar stagnācijas laiku, bet tagad taču tas beidzies. Grūti,

bet tas nav risinājums. Gribas piebilst: «Vai pietiks tikai ar to, ka piepildīsim vēderu izsalkušam sunim, nedomājot par viņa uzvedību un rīcību? Kājas kodīs vienalga.»

Ja gribam istu pārbūvi, tad šai sfērai jāatvēr daudz lielāka uzmanība un līdzekļi, lai harmoniski varētu veidoties visas kultūras: gan politiskā, gan ekonomiskā, gan ekoloģiskā utt.

Viens piemērs. Somija no sava nacionālā ienākuma kultūrai atvēl 18 procentus, bet mūsu kultūru par nabagu ir padarījusi valsts ekonomiskā un ideoloģiskā politika, atvēlot mazāk par 1 procentu. Pašreiz sākam cīnīties par 2 procentiem!

Varbūt vadība domā, ka arī turpmāk nebūs jānes atbildība par savas darbības rezultātu? Tā ir naīva cerība. Jums daudz dots un daudz tiks arī prasīts.

Un vai pašreiz rajona izpildkomiteja mītošā doma par Preiļu pils atdošanu kooperatīvam uz 30 gadiem, aizbildinoties ar to, ka pašiem nepietiek līdzekļu remontam, nav neprāta darbs? Kāds atkal grib noņemt no sevis lieku pienākumu un pats iet to ērtāko ceļu, nedomājot par citiem. Kur paliek tautas tiesības uz vēsturisko arhitektūras pieminekli (republikas nozīmes arhitektūras pieminekli, aizsardzības numurs Nr. 258)? Vai vienas ēkas sienās var lemt un izsaimniekot to, kas pieder visiem?

Varbūt tomēr padomu lūgsim Preiļu pilsētas un rajona iedzīvotājiem. Ko darīsim? Es ticu, ka, liekot kopā visus prātus un spējas, noteikti varam paši savu pili restaurēt. Un kaunā nekritisim. Nemsim piemēru no republikas rajoniem, kur šādi arhitektūras pieminekli ir izremontēti pašu spēkiem savam lepnumam, negaidot dāvanas no augšas. Neļausim pārāk lēni pārdot to bagātību, ar kuru citi pelnīs naudu sev. Visiem kopā jākļūst par vienu veselu un, tikai kopīgi strādājot, mēs to spēsim izdarīt. Viena pārākumam pār citiem šeit vietas nebūs. Rīcībai jābūt demokrātiskai.

Es atbalstu ideju, ka mūsu rajonā jāsarīko mazais Kultūras forums, lai varētu izstrādāt mērķtiecīgu darbības programmu kultūras dzīvē un sagatavot savus priekšlikumus republikas kultūras darba konferencei televīzijā, kura paredzēta 29. maijā Rīgā un kuru organizēs Latvijas Kultūras darbinieku savienība. (Cerams, ka mūsu iepriekšējā kļūda neatkārtosies.)

Jāapzinās, ka kultūrai tomēr jābūt augstāk par visu ikdienišķo. Nākotnē es raugos ar optimista acīm un ceru uz profesionālo kultūras darbinieku drosmi, neplekāpību un domāšanas veida maiņu.

Mēs stāvēsim par kultūru — tāpat kā par Latviju!

M. STALIDZANE,
Preiļu rajona Tautas deputātu padomes deputāte, Latvijas Kultūras darbinieku savienības biedre

Līvānu pilsētas padomes 3. sesija

Pieņemti jauni lēmumi

● Deputāti kategoriski nepiekrīt Preiļu sakaru mezgla administrācijai, kura plānoja pēc Līvānu pilsētas sakaru nodaļas pārvietošanas uz jaunām telpām pārbūvēt esošās telpas dzīvokļos sakarniekiem.

Motivs — kārtējie «komunālie dzīvokļi» nepadarīs krāšņāku pilsētas administratīvo centru. Alternatīva — uz atbrīvoto telpu rēķina paplašināt pilsētas bibliotēku, kas patlaban «smok» neiedomājamā šaurībā.

Līvānu pilsētas padome lūdz izskatīt šo problēmu, tāpat arī jautājumu par abu bibliotēku (arī bērnu bibliotēkas) decentralizāciju rajona Tautas deputātu padomes sesijā.

● Spriežot pēc tā, ka universālveikala direktore M. Staģīte savu uzstāšanos iesāka ar atvainošanās par esošajām nekārtībām, nopietnas problēmas tirdzniecībā patiesi ir.

Totāla preču deficīta un vēl inflācijas apstākļos tas nav nekāds brīnums. Tāpēc šī jautājuma izvirzīšana pilsētas padomes sesijā ir visai aktuāla. Kaut gan, kā ziņoja deputātu pastāvīgās komisijas priekšsēdētāja A. Reitere, zem letēm deficītpreču klāstī nav atrasti — par spīti daudzai pilsētnieku pārliecībai. Tikai 40 procenti no visiem iedalītajiem fondiem pienākas

pilsētai, jo Līvānu pilsētas biedrība apkalpo astoņus pagastus, kur ar izbraukuma tirdzniecības starpniecību tiek nogādāts lielākais augsta pieprasījuma preču daudzums. Kā lai savieno šādus skaitļus: gadā pilsētai biedrībai tiek iedalīti 350 krāsu televizori, bet rindā uz tiem pilsētā vien — 400 cilvēki. Korektīvas rindas kārtībā ienes arī invalīdi, Lielā Tēviņas kara dalībnieki, «afgāņi». Kā jau minēts, atjaunota izbraukuma tirdzniecība uz atālākām kolhozēm un padomju saimniecībām, tāpat pilsētniekiem preču būs vēl mazāk. Kad cilvēki, kuri pierastīti rindā, varēs iegādāties preces, neviens, arī tirdzniecības vadītāji, pateikt nevar.

Apspriežot jautājumu par tirdzniecības pilnveidošanu pilsētā šādos sarežģītos apstākļos, deputāti nolēma: veikalos redzamā vietā uzlikt sarakstus ar rindā esošo cilvēku uzvārdiem uz paaugstināta pieprasījuma precēm — neatkarīgi no tā, vai kādam tas patiks vai nepatiks; pārtraukt mazumtirdzniecības tīklā preču pārdošanu kooperatīviem (izņemot preces par pazeminātām cenām); likvidēt rindas ar atvieglotiem noteikumiem uz mēbeļiem un paaugstināta pieprasījuma sadzīves tehniku: līdz šī gada 1. jūnijam atvērt šveifierizstrādājumu veikalu; līdz šī gada 1. jūlijam — nodalu ianlaulātajiem: sakarā ar izbraukuma tirdzniecības likvidēšanu uz pilsētas uzņēmumiem. Pilsētas padome lūdz pagastu

padomes izskatīt jautājumu par šādas tirdzniecības nepieciešamību kolhozos un padomju saimniecībās.

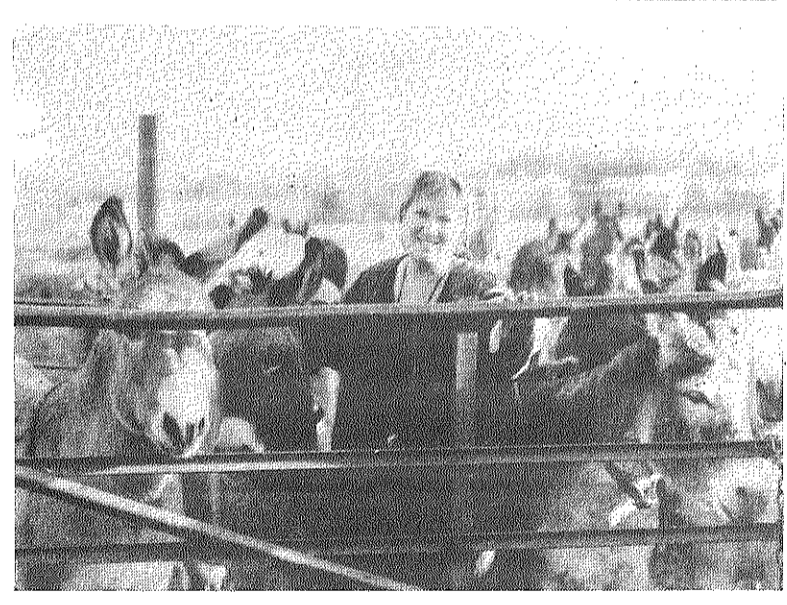
● Pēc pilsētas iedzīvotāju lūguma padome pieņēma lēmumu atdot tagadējai Pionieru ielai tās vēsturisko nosaukumu, pārdēvējot to par Sofijas ielu.

Neskatoties uz radikāli noskaņoto deputātu priekšlikumu nobalsot par visu pilsētas ielu vēsturisko nosaukumu atjaunošanu, tā teikt — vairākumā, deputātu vairākums tomēr nolēma, ka jāievēro demokrātiskie principi un šādos gadījumos jāuzklausa kaut vai vienas vai otras ielas iedzīvotāji. Pilsētas padome apsolā, ka tiks izskatītas visas pilsētas iedzīvotāju iesūtītās vēstules.

● Apspriežot jautājumu par mītiņu, demonstrāciju, sapulču organizēšanas kārtību komunistiskās partijas un citu sabiedrisko organizāciju vadībā, sesija nolēma:

visus šos pasākumus, neatkarīgi no tā, kas ir iniciators, rīkot ārpus darba laika. Pie tam politiskai darbībai nedrīkst izmantot valsts varas institūtu telpas (pilsētas izpildkomiteja, milicija utt.).

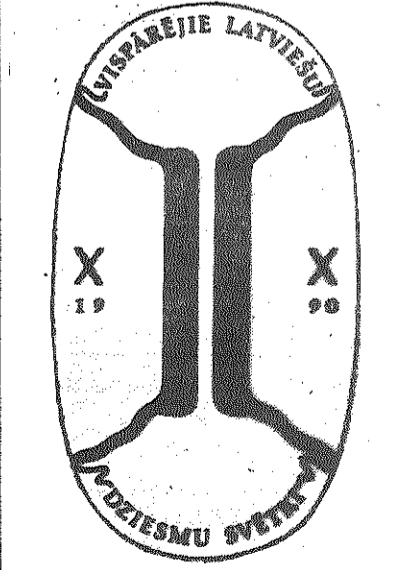
Publikāciju sagatavoja
I. KOROLOVA

Angļietes Terēzes Harrisones vārds, kura dzīvo Dorsetā, ir plaši pazīstams Britu salās. Viņai pieder viena no trim valstī ievērojamajām fermām — pašversmēm veciem dzīvniekiem, kuri ir «nostrādājuši» savas dzīves aktīvāko periodu un patlaban ir «pelnītā atpūtā». Pašlaik Harrisones pašversmē ir 53 ēzelīši, kas savā laikā uzjautrināja publiku un īpaši bērnus jūrmalā. Pēc tam vecuma dēļ tika norakstīti un perspektīvā viņus sagaidīja lopu kautuve. Terēze Harrisone pilnā vārda nozīmē viņus glāba: iegūdot personiskos līdzekļus fermas izveidošanā un uzņemoties visas rūpes par «savu pensionāru» apkalpošanu, šī sievietē uzskatāmi parādīja to, kādai jābūt mūsu attiecībai pret mūsu mazākajiem brāļiem.

TASS fotohronika

Daugavpili atkal Dziesmu svētki

Sis gads latviešiem ir Dziesmu svētku gads. Izkopjot un tālāk attīstot Dziesmu svētku tradīcijas, kuras aizsākās jau 1873. gadā. 26. — 29. jūnijā, arī šovasar Rīgā pulcēsies mūsu republikas lielākā dziedātāju un dejotāju daļa.

Latgaliešiem ir savas Dziesmu svētku rīkošanas tradīcijas. Un īpaši aktuālas tās kļūst šogad, kad aprit 50 gadi kopš 1940. gada Latgales Dziesmu svētkiem. Daugavpili ieradās 8 tūkstoši dziedātāju no Abrenes, Daugav-

pils, Ludzas, Rēzeknes, Ilūkstes. Jēkabpils apriņķiem, kā arī kori no Rīgas un citiem Latvijas novadiem, viesi no Igaunijas. Kopā ar korēm Dziesmu svētkos piedalījās arī pūtēju orķestri no Abrenes, Daugavpils, Ilūkstes. Jēkabpils un Igaunijas.

Daži vārdi sakāmi arī par šo svētku galveno diriģentu Teodoru Reiteru (1884. — 1956.), kurš ir dzimis Madonas rajonā, absolvējis Pēterburgas Konservatoriju, kur mācījies pie Jāzepa Vitola. 1918. gadā viņš atgriezās Latvijā un uzsāka darbu Nacionālajā operā, sākumā kā diriģents, bet pēc tam — Operas direktors. 1920. gadā Teodors Reiteris izveidoja savu kori, kurš bija pazīstams ne tikai Latvijā vien. VI, VII, VIII un IX Dziesmu svētkos viņš bija galvenais diriģents. 1944. gadā Teodors Reiteris emigrēja uz Šveici, kur arī pavadīja savu mūža pēdējos gadus (miris 1956. gadā). 1964. gadā viņa mirstīgās atliekas tika pārvestas uz Latviju.

1940. gada Latgales Dziesmu svētki notika neatkarīgās Latvijas pastāvēšanas pēdējās dienās, jo jau 17. jūnijā Padomju Armijas daļas iesoloja Rīgā.

1990. gada 27. maijā Daugavpili atkal pulcēsies kori, ansambli, dejojāji uz Latgales Dziesmu svētkiem. Pēc 50 gadiem Daugavpili atkal skanēs mūsu

novada dziesmas un latgaliešu valoda.

Daugavpils novadpētniecības un mākslas muzejs, sagaidot šos svētkus, gatavo nelielu izstādi «No Daugavpils novada Dziesmu svētku vēstures». Muzeja darbinieki griežas pie 1940. gada Latgales Dziesmu svētku dalībniekiem vai arī tiem, kuru mājas arhīvos ir materiāli par Daugavpili notikušajiem Dziesmu svētkiem, ar lūgumu paziņot mums. Tās varētu būt atmiņas, fotogrāfijas, izdevumi (grāmatas, brošūras, ielūgumi, kalendāri u. c.), nozīmītes, personīgas lietas. Sie materiāli varētu palīdzēt veidot izstādi: interesantākos no tiem muzejs labprāt nopirktu, bet pastāv arī iespēja nodot tos tikai uz izstādes eksponēšanas laiku. Muzeja adrese: 228400, Daugavpili, Lenina ielā 8. Darba laiks: no plkst. 9.00 līdz plkst. 17.00, izņemot sestdienas un svētdienas. Telefons uzzinām: 22464.

Materiālus lūdzam iesniegt līdz 1990. gada 30. aprīlim. Iepriekš pateicamies par atsaucību.

T. SEMETOVA,

Daugavpils novadpētniecības un mākslas muzeja jaunākā zinātniskā līdzstrādānece

„Cālis—90“

Jau trešo gadu tiek organizēts radio un televīzijas konkurss „Cālis“. Tāpat kā iepriekšējās reizēs, arī šogad tas notika divās daļās. Vispirms noklausījāmies Līvānu un Preiļu zonas, lai uz finālu izvirzītu pa pieciem mazajiem dziedātājiem.

25. martā Preiļos notika mazo vokālistu fināls. Līvānos savu dziedātprasmi nodemonstrēja astoņi bērni. Vini muzicēja ar lielu pacīlātību. Arī dziesmu izvēle bija vērojama liela dažādība.

Soreiz apbēdināja Preiļu zona, jo konkursā piedalījās tikai četri dalībnieki — trīs no pilsētas un viens no Aizkalnes. Arī dziesmu izvēle vajadzētu orientēties uz interesantāku repertuāru. Šis konkurss jau arī tāpēc tika dibināts, lai piesaistītu republikas komponistu uzmanību mazo vokālistu dziedātgrībai. Atliek tikai meklēt.

Finālā Preiļos piedalījās tikai deviņi dziedātāji, un vienīgo ceļazīmi uz republikas konkursu izcīnīja Lilita Lukaševica no Aizkalnes. Novēlēsim viņai veiksmi Rīgā.

Pēc trīs gadu piedalīšanās šī konkursa darbā man radās par to dažas pārdomas. Nākošajā gadā ir jāizveido vairāk centru, piemēram, Aglonā, Rudzētos, Galēnos, Vārkavā. Jo tikai paplašinot šī konkursa ģeogrāfiju, mēs spēsim apvert vairāk tos bērnus, kuri neiet bērnudārzos, vai arī kur šajās iestādēs nav muzikālo audzinātāju. Galvenais ir panākt, lai neviens lauku bērns ar izteikti muzikālām spējām nepaliktu nepamanīts. Tāpēc griežos ar lūgumu pie lauku skolu dziedāšanas skolotājiem, bērnudārzu audzinātājiem: ja jūs jūtat, ka bērnam ir nosliece uz dziedāšanu, noteikti vajag attīstīt tā spējas.

Gribētos nākošgad redzēt šajā konkursā piedalīties tos bērnudārzus, kuros ir muzikālais audzinātājs, ar vairākiem audzēkņiem. Līdz ar to šī sagatavošana prasīs individuālu darbu ar katru no viņiem. Konkurss parādīja, ka daudzi bērni dzied vokāli nepareizi, neprot rīkoties ar elpu.

Un beidzot — subjektīvs secinājums. Laikraksta slejās daudz kārt ir skartas Līvānu ekoloģiskās problēmas. Jau trīs gadus vērojot šo konkursu norisi, esmu secinājis, ka lauku bērnu balss ir daudz, daudz dzidrākas, bez piesmakuma. Arī šajā konkursā vispiesmakusākās bija Līvānu pilsētas bērnu balss. Nemot vērā, ka bērna balss saites ir ļoti jutīgas, mēs varam spriest par ekoloģisko situāciju abās pilsētās.

A. VUCĀNS,

Preiļu rajona kultūras nama metodisks

TV Viļņa

7. aprīlis. 14.25 — Spēljam detektīvu. 15.45 — Tautas mūzikas koncerts. 16.30 — Multifilcēcijas filma. 16.55 — Lietuvas TV mākslas filma. 18.35 — Ziņas. 18.40 — Dienas ziņas krievu valodā. 18.45 — Nacionālā skola. 19.30 — Kameramūzikas koncerts. 19.45 — Saffras un humora vakars. Piedalās V. Zukauskas (ASV). 20.25 — Labu naktī, mazuli! 21.00 — Panorāma. 21.35 — Cilvēku vārdu. 21.40 — Klaipēdas drāmas teātra izrāde. 23.45 — Ziņas.

8. aprīlis. 9.00 — Ziņas. 9.15 — Religijsks raidījums. 10.05 — Muzikāli publicitārisks raidījums „Svētdienas rītā“. 12.00 — „Mūsu valoda“. 12.30 — Filma bērniem. 13.25 — „Svētdienas mūzika“. Lietuvas komponistu reliģiskā mūzika. 14.25 — Nedēļas panorāma poļu valodā. 15.00 — Koncerts. 17.30 — Lietuvas vēsture. 18.00 — Dienas ziņas krievu valodā. 18.10 — Tautas mūzikas ansambļa „Laduso“ koncerts. 19.05 — Igaunijas televīzijas raidījums. 19.40 — Laikmetu griezos. 20.35 — Labu naktī, mazuli! 21.00 — Panorāma. 21.35 — Programma jaunatnei „Labirints“. 22.20 — Likteņi un cerības. Stasis Gorodeckis. 23.05 — Ziņas.

● LAIKRAKSTĀ PUBLICITĀRIE MATERIĀLI NE VIENMĒR ATSPoguLO REDAKCIJAS VIEDOKLI. PAR PERSONU VĀRDU UN UZVĀRDU, SKAITLU UN FAKTU PĀRBAUDĪBU ATBILD RAKSTU AUTORĪ.

● MŪSU ADRESE:

228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

Slimība ārā, veselība iekšā...
J. ZANDES foto

Pirmssvētku noskaņā

Nāc, nākdama, Liela diena,
Visi bērni tevi gaida,
Visi bērni tevi gaida,
Aiz vārtiem sasēduši.

Šogad Lieldienas svinamas visām ticībām kopā — 15. aprīlī. To gaida visi: gan lieli, gan mazi. Un īpaši gaida jaunatne, jo mēs esam atturējušies no skaļajām diskotēkām šajā pārdomu brīdī.

Varbūt atturējamies arī tāpēc, ka 15. janvārī tā «priecājāmies», ka vēl šodien jūtamas šo «prieku» atskaņas. Varbūt šis brīdis būs līcis daudzām padomāt, pārvertēt sevi, palūkoties apkārt. Un varbūt līdz ar to 15. aprīlī būs interesantāk visiem pēc dievkalpojuma Aglonas baznīcā tikties vecajā tirgus laukumā. Aicinām visus priecāties par krāsotām olām, ieklausīties Kondraņķu ģimenes kapelas skaņās, folkloras ansambļu skandētajās dziesmās, pašūpoties šūpolēs (lai vasarā odi nekostu), gandarījumu gūt, Laimes stabā kāpjot.

Gaidām tirdzniecības darbiniekus ar dažādiem Lieldienu gardumiem, kā arī individuālos ražotājus un kooperatorus.

Svētku dienas izskaņā kultūras namā deju mūziku spēlēs vokāli instrumentālais ansamblis.

Lai svētki būtu jo gaidītāki, pacentīsimies arī sakopt savas mājas, pagalmus, ielas un darba vietas.

A. STREIĶE,
Aglonas kultūras nama direktore

Magnetizētās delnas

UKRAINAS PSR. Fenomenālas dotības ar rokām kā ar magnētu pievilkt dažādus metāla priekšmetus negaidīti parādījās plecgādīgajai Marijai Makarovai no Dnepropetrovskas apgabala. Kādu reizi ģimenes galva, Valērijs Fjodorovičs, noskafējies televīzijas raidījumu par meiteni, kurai piemita spējas ar roku palīdzību pievilkt metālu, nolēma veikt eksperimentu ar saviem bērniem — plecgādīgo Mariju un četrgadīgo Andreju. Kāds bija tēva pārsteigums, kad viņš redzēja, ka dakšīns un naži no nerūsējošā metāla paklausīgi «pielīpa» pie meitas delnām.

ATELĀ: gaudot ar rokām, Marija noņem galvas-sāpes tēvam.
TASS fotohronika

Redaktora v. L. KIRILLOVA

LIVĀNU STIKLA FABRIKAI

vajadzīgs direktora vietnieks komercjautājumos.
Pieteikties personīgi pie direktora. Izziņas kadru daļā.
Tālrūnis 44479.

PREIĻU RAJONA KOLHOZS «SIĻUKALNS»

aicina darbā

slaucēju,
fermas strādnieku.
Vēlamī ģimenes cilvēki.
Nodrošina ar dzīvojamo māju fermas tuvumā.
Aicinām darbā arī lielfermas vadītāju.
Uzziņas pa tālrūni 37524.

PREIĻU RAJONA KOLHOZS «SIĻUKALNS»

slēdz līgumus lopbarības biešu kopšanai (ravēšana, re-tināšana, novākšana).
Apmaksa pēc galarezultāta.
Tuvākas ziņas pie dispečeriem, telefons 37543, vai pie sekretāres, telefons 37539.

PREIĻU RAJONA KOLHOZA «GAILISI» VALDE

aicina kopt lopbarības biešu sējumus.

Par katru tonnu ievāktu biešu maksās 30 rubļus.
Lai saņemtu uzziņas un noslēgtu līgumus, lūdzam griezties pie kolhoza priekšsēdētāja. Tālrūnis 53516.

PREIĻU RAJONA KOLHOZS «JERSIKA»

aicina darbā:

gāzes un elektrometinātājus,
virpotājus,
elektriķus,
kalēju.
Apgādā ar dzīvojamo platību. Zvanīt pa tālrūni 46638 vai pieteikties personīgi.

Šī gada 10. aprīlī plkst. 17.30 aicinām uzkopt PREIĻU PILSĒTAS PILSONU KAPUS.

Preiļu pilsētas izpilkomiteja

Šī gada 15. aprīlī Līvānu pilsētas kultūras namā notiks ANSAMBLA «BUMERANGS» KONCERTS.

Koncerta sākums plkst. 17.00.
Biļešu iepriekšpārdošana.

KOPSAIMNIECIBA «VANAGI»

līdz 20. aprīlim slēdz līgumus par biešu ravēšanu.
Samaksa pēc galīgā norēķina.
Uzziņas pa tālrūnēm 38732 un 38739.

PERK govī. Zvanīt 55687.

20. aprīlī plkst. 13.00

AGROFIRMAS

«DAUGAVA»

LAUKSAIMNIECĪBAS

VIDUSSKOLA

riko atvērto durvju dienu.
Apmeklētājiem būs iespēja vērot profesiju meistarības svētkus, varēs arī piedalīties sacensībās.

Mūsu adrese: Jēkabpils rajonā, Viesītē, Smilšu ielā 39.

Lūdzam visus noguldītājus, kuri apmeklēja Preiļu krāj-banku periodā no 1990. gada 12. marta līdz 17. martam, steidzīgi ierasties krājbankā krājgrāmatīņas pārbaudei pēc adreses: Preiļi, Brīvības ielā 7, katru dienu, izņemot svētdienas, no plkst. 8:00 līdz 19:00, sestdienās no plkst. 10:30 līdz 12:30.

ĻEŅINA KOLHOZS

steidzīgi aicina darbā augu aizsardzības — sēklkopības agronomu ar autovadītāja tiesībām. Nodrošina ar labiekārtotu dzīvokli.
Pieteikties personīgi.

Kas visdārgākais?
Būtu tieki taujāt —
Tā ir tēvuzemes
Smilšu sauja.

(J. Stiazars)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Jāzepam un Monikai Utināniem sakarā ar TEVA un VIRATEVA nāvi.

Dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienība

Kāpēc tik pēkšņi.
Kāpēc bez atvadu vārdiem
Aizcirti mūžības vārtus?

(O. Vācietis)

Izsakām līdzjūtību Stanislavam Skrebelim, izvadot MASU smiltāja.

Līvānu stikla fabrikas bērnu-dārza kolektīvs

Noliec galvas priedes klusas,
Nolīst ziedu mirdzums silts.
Lai tev mierīga ir dusa,
Viegla dzimtas zemes smiltis!
(F. Bārda)

Izsakām līdzjūtību Aloizam Lubānam sakarā ar BRĀLA nāvi.
Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Lai tēva mīlestība visos ceļos
vada,
Lai tēva miers jums jaunu spēku
dod.

Lai labā apkļususi sirds vēl ilgi
Teic padomus un ceļa malī dod.
(M. Kempe)

Skumju brīdī esam kopā ar
Jāni Utinānu, TETI Kapu kaimiņā
izvadot.
Calcu fermas lopkopēji

Atkal dārzi saplauks zaļām lapām,
Atkal vējš pār zemi ziedus sēs.
Ziedi lieksies pāri tavam kapam.
Tavas acis tos vairs neredzēs.
(Z. Purvs)

Izsakām dziļu līdzjūtību AN-NAS JĀZEPAM m. LAUSKAS piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Neskumstiet, kad projām gāju
Savā mūža vakarā,
Izvēlējies citu māju
Beidza smilšu kaimiņā.
(A. Elksne)

Izsakām dziļu līdzjūtību AN-NAS TOMAM m. UPENIECES piederīgajiem sakarā ar viņa nāvi.

Kolhoza «Dubna» valde un arodkomiteja

Sāp sirds, no tēva šķirtoties,
Kad viņa taka smilšu kalnā iet.
(J. Rūsiņš)

Dalām bēdu smagumu ar Moniku un Jāzepu, TEVU pēdējā gaitā izvadot.

Viesnīcas kolektīvs

Pār tavu dzīvi mūža vakars
klājies.
Miers auklēs rokas, darbā
gurušas.

(P. Priede)

Izsakām dziļu līdzjūtību Glikērijai Jefimovai, MĀTI smiltāja izvadot.

Līvānu 1. vidusskolas kolektīvs

● REDAKCIJAS TĀLRŪNI: redaktors — 22059, redaktora vietniece, lauku dzīves un sporta nodaļas — 21759, redaktora vietniece izdevumam krievu valodā — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, sabiedriski politiskā nodaļa — 21769, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, vēstju, skolu dzīves un jaunatnes nodaļa — 22203, grāmatvedība, uzzīņas par siudinājumiem — 22305.

Laikraksts «Novadnieks» iznāk kopš 1950. gada 29. marta otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespējam Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «AVIZE» (Rīga, K. Valdemāra ielā 105). Viena nosacītā iespiedlokse. Ofsetiespiedums.
(«Новадніекс» («Земляк»). Газета Прейльського району на латышском языке.

Mežiens 14 099 eksemplāru (latviešu valodā — 10 123 eks., krievu valodā — 3 976 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 396.